

Mészáros Attila a Jövőkerék Közhasznú Alapítvánnyal 2009-2010-ben dolgozott, az "Idegenek?" című projektben, jelenleg a Budapest Esély Alapítvány munkatársa. Az elmúlt másfél évtizedben számos, migránsokkal foglalkozó projekt kidolgozója és koordinátora.

Hogyan került kapcsolatba a bevándorlók integrációjának témakörével?

A Pécs Tudományegyetemen diplomáztam szociális munka szakon, vajdasági magyar vagyok, így személyes érintettség miatt kerültem kapcsolatba a bevándorlásüggyel. Már a tanulmányaim alatt dolgoztam a Magyar Helsinki Bizottságnak tolmácsként különböző projekteken, majd a '90-es évek közepén a bicskei menekülttáborban végeztem kutatásokat, pontosabban 1996-ban, ha jól emlékszem. Ezek főleg segítő jellegű, kiegészítő munkák voltak. Az első projektemet a Menedék Egyesület és a Helsinki közös pályázatában folytattam, a forrást a Holland Nagykövetség biztosította és a célja a táborokba rekedt vajdasági magyarok integrációjának segítése volt. Így kerültem először a Menedék Egyesület alkalmazásába, ott tíz évet dolgoztam. Szociális munkásként jártam a táborokat, aztán a szociális munkaprogramot koordináltam, fejlesztettem ki. Az első Európai Menekült Alap, Európai Integrációs Alap pályázatok végrehajtásában részt vettem. Aztán további projekteken (EQUAL-projekteken pl.) voltam szakmai vezető vagy koordinátor, legtöbb esetben.

Meddig dolgozott a Menedék Egyesületnél?

Az utolsó három évben következett be egy váltás, amikor főként kommunikációs projektekkel foglalkoztam a Menedék Egyesületben. Ennek keretében csináltuk a „kétfarkúkutya” srácokkal a pirézes kampányt, a „Figyelj rá, adhat neked!” kampányt, valamint hálózatépítésbe fogtunk, a bevándorlás-ügyben dolgozó szervezetek hálózatát kívántuk feltérképezni, összeállítottuk a Ki kicsoda a magyar bevándorlásügyben c. kiadványt. Később inkább társadalmi szemléletformáló projektekkel foglalkoztam. Amire kifejezetten büszke vagyok, azt egy pécsi szervezettel, a Facttal csináltuk közösen. Ez az Önarckép projekt, ami egy angol jó gyakorlat átvételéről szól, amelyben művészek együtt dolgoztak menekültekkel, bevándorlókcal, valamint romákkal, akik így, közösen hoztak létre üzenetet, amit széles körben sikerült terjeszteni, és ennek a projektnek a sajtóvisszhangja is remek volt. Az ebből született számtalan kisfilm és projekt ma is tovább él, sok mindent és mindenkit megmozgatott ez a kezdeményezés. Az volt ebben újszerű talán, hogy művészeti eszközökkel is élő, összetett művek születtek, a célcsoportnak és a bevont művészeknek köszönhetően elsősorban. Volt még egy szintén sikeres projekt, amiben részt vettem a Menedék keretében, ennek témája „a civil szervezetek és az antidiszkriminációs törvény végrehajtása” volt.

Diszkriminációt monitorozó és szankcionáló projekt volt, ami a faji-vallási-bórszín szerinti diszkriminációt figyelte, jelzőrendszert építettünk ki, tájékoztattuk az érintetteket, majd leteszteltük ezeket a helyeket. Ennek következtében több szórakozóhelyet is megbírságotak, amiért nem engedték be a feketéket. Vagy volt például egy számítógépes játékfejlesztésünk is, ahol megcsináltuk a Cigánylabirintus című könyv interaktív változatát. Ez egy egészen bonyolult és nagy flash-játék lett, ami arról szól, hogy egy környezeti katasztrófa után Budapest egy kupola alá szorul, a játékos pedig ebbe a helyzetbe kerül bele bevándorlóként, és az a feladata, hogy beilleszkedjen. A játék kicsit bonyolult le, de nagyon komplex. 2-3 óra játék alatt tényleg a látogató azokkal a problémákkal szembesül, amivel egy bevándorló Budapesten.

Milyen későbbi projektek következtek ezután?

Amikor látszott, hogy el fogok jönni a Menedéktől, elkezdtem külsős projekteket koordinálni. Az ENSZ-nek megcsináltam 2009-ben a menekült napi kampányát a Young&Rubicam-mel együttműködve, ez nemzetközi díjakat nyert, hat országban futott, szerintem ütős kisfilm lett. Ezek az üzenetek több millió emberhez eljutnak, a hazai tévék is főműsor-időben leadták. Részt vettem a 3Esküvő projekt kidolgozásában, végrehajtásában, ez is sikeresnek mondható. A Kastner&Partner céggel készítettük az „Olyanok, mint mi” című filmsorozatot, ez szintén a bevándorlók integrációjáról szólt. Az egyik legutóbbi projekt pedig az „Idegenek?” című film, amit a Jövőkerék Alapítványnál készítettünk.

Mit érdemes tudni a Jövőkerék Alapítvány bevándorlókkal foglalkozó projektjéről?

Ezt a projektet a Norvég Alap finanszírozta, a Jövőkerékkel pedig korábban is kapcsolatban voltam, és mivel addig nem nagyon voltak ilyen jellegű projektjeik, ezért ezt ők pályázták végül meg. Az alapítvány munkatársai nagyon jól fogadták a megkeresésemet, a nevüket, a szakmai és pénzügyi koordinációt adva álltak mellém.

Hogyan került kapcsolatba az alapítvánnyal?

A Jövőkerék Alapítvány helyzete egy kicsit speciális, hiszen a szervezetet már korábban létrehozták, de évekig nem voltak igazából nagy projektjeik, apróbb, fenntartási-működési pályázatok nyertek csak el. Az „Idegenek?” volt az első, nagy költségvetésű program a szervezetnél, az általam hozott ötlet pedig remekül illett az alapítvány célkitűzéseibe. A Jövőkerékre is jellemző az, hogy a tagok különböző projekteken dolgoznak ugyan, de közben máshol állnak alkalmazásban. Részben emiatt is volt, hogy évekig nem igazán volt „történet” körülöttük, de ez a projekt beindította őket is, azóta van egy még nagyobb költségvetésű KEOP-projektjük is, amiben környezetvédelemmel foglalkoznak.

Hogyan született meg az „Idegenek?” projekt?

Maga a projekt úgy született, hogy a pályázati kiírást látva egy filmes barátommal leültünk közösen ötletelni, nagyjából kitaláltunk egy koncepciót, majd a Jövőkerékkel közösen megírtuk a pályázatot, nyertünk és megvalósítottuk az abban foglaltakat. Ennek nyomán megszületett a kisfilm, a honlap stb. Ez álomprojekt volt abból a szempontból, hogy a koordinátorok kellő rugalmasságot tanúsítottak, minimális volt a felesleges adminisztráció, továbbá arra is volt lehetőségünk, hogy terjesszük az elkészült anyagot.

Kikkel működött együtt, milyen civil szervezetekkel került kapcsolatba?

Azt hiszem, hogy szinte mindenkivel. Eszembe jut elsősre a Helsinki Bizottság, az Artemisszió, a Szubjektív Értékek Alapítvány. A migrációval foglalkozó szervezetek nagy részével dolgoztam, a másik részéről pedig ugyanúgy hallottam, együtt voltunk tréningeken, táborokban. Akivel konkrétan még dolgozom, az a Kastern&Partners, egy reklámcég, valamint a CAMP Film, valamint az említett Jövőkerék. Ott a migrációs jellegű projekteket gyakorlatilag én vittem. Az sajátos dolog, hogy nem kifejezetten az én nevemhez kötődnek ezek a projektek, ezzel a részével nem is foglalkoztam eddig eleget. Benne vagyok még SVI nevű szerbiai egyesületben, közös projektjeink zajlanak, de nem egyszerű a kapcsolattartás Magyarországról, ott kell lenni. Tervezem egy nagy vajdasági projekt beindítását, mivel Szerbiában is beindultak a hasonló projektek.

Dolgoztam még az ENSZ Menekültügyi kampányában a Menekültügyi Bizottsággal és még sokakkal, a szegedi DARTKE Egyesülettel, a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Jogvédő Irodával (NEKI), a Palantir Filmmel az Idegenek a kertemben, a Docuart és a Szegénység arcai projektben. És természetesen a BÁH-hal is kapcsolatban állok régóta.

Ismeri például Az AHU – Afrikai Magyar Egyesületet?

Igen, ismerem őket, ők csinálják az Africafé című műsort, kértem már tőlük segítséget. [...] Amikor kellett nigériai szereplő egy filmhez, felhívtam a Kembe Sorelt, és ő ajánlotta Szilasi Ildit, akivel már korábban is kapcsolatba kerültem egyes projektek kapcsán. A Gyerek Sziget rendezvény kapcsán nigériai gyerekeket kerestünk és Ildikót kerestem.

Melyek a jövőbeni tervei?

Szeretnék egy vajdasági projektet megvalósítani, azonban nem költöznék vissza, mert a családom, a munkám Budapesthez köt. Van egy saját szervezetem, azzal is igyekszem többet foglalkozni, beindítani. Ezek a fő célkitűzéseim.